

II. Trest na zločin rušení náboženství jest vězení od 6 měsíců až do 1 roku (§ 124 tr. z.). Zavdal-li však zločin podnět k veřejnému pohoršení nebo nastalo-li svedení nebo bylo-li s tímto podnikáním spojeno obecné nebezpečí, pak se určí trest těžkého žaláře od 1 do 5 let, při větší zlomyslnosti neb nebezpečnosti až do 10 let (§ 123 tr. z.).

III. Vojenský trestní zákon.

S předpisy posud uvedenými všeob. trest. zák. souhlasí též vojenský trestní zákonník (§§ 401—403) a trestní zákon pro Bosnu a Hercegovinu (§§ 197—199).

IV. Osnova nového trestního zákona.

Dle poslední rakouské osnovy tvoří veřejné rouhání se bohu toliko přečin, na nějž se ukládá vězení od 1 dne do 3 let (§ 183). Pro přečin tresce se dále vězením až tříletým, kdo stoupencům ve státě existující církve nebo náboženské společnosti brání u výkonu jich bohoslužby, používaje násilí neb vyhrožuje buď jím, nebo ublížením na těle, svobodě, cti nebo jmění: rovněž kdo překáží v bohoslužbě neb v některých bohoslužebných obřadech nebo společně konaných pobožnostech takové náboženské společnosti a tyto ruší (§ 182). Vězením až do 1 roku tresce se posléze pro přečin ten, kdo veřejně dává na jevo opovržení vůči náboženství, kdo veřejně se posmívá zařízením, učení nebo obyčejům zákonem uznané církve nebo náboženské společnosti nebo předmětům jich náboženského uctívání, kdo na předmětu bohoslužbě zasvěceném neb za posvátný pokládaném, v kostele neb na místě určeném k výkonu bohoslužby páše zlořád pohoršení vzbuzující (§ 184). (Viz též čl. »Uražení církve zákonem uznané«).

Rušení veřejného pořádku viz Pořádek veřejný.

Rušení vojenské kázně a řádu.

Delikt tento jest odrůdou trestných skutků, kterými se porušují povinnosti služby vojenské a povinnosti stavu (§§ 261—270 tr. z. voj.).

I. Jakožto zločin trestá se rušení vojenské kázně a řádu těžce v těchto sedmi případech:

1. vzepře-li se kdo představenému nebo veliteli při výkonu trestu vlože na něho násilně ruku;
2. vzepře-li se kdo jiným osobám určeným k vykonání trestu;
3. nedovolené kořistění;
4. odcizí-li kdo vlastnictví bezbranných, poraněných neb onemocněvších nepřátel nebo týrá-li osoby tyto;
5. jde-li někdo po neobyčejné nebo zakázané cestě na pevnosti nebo válečném korábu a nepřítel jest na blízkou;
6. opustí-li kdo, nemaje k tomu práva, vojsko v čas války a sice ne právě ze zbabělosti nebo v úmyslu přeběhnouti;
7. opije-li se kdo ve službě — vyjímaje službu strážní — a stane se tím nezpůsobilým ke službě a tím škodu způsobí.

II. Tresty.

ad 1. Trest smrti; ony osoby vojenské, které nejsou vázány válečnými články, podléhají z pravidla žaláři nanejvýše desítiletému (§§ 147 a 157 tr. z. voj.).

ad 2. Bylo-li způsobeno těžké ublížení na těle, nastupuje trest žaláře od 6 měsíců do 1 roku, po případě až do 5 let; je-li tu skutkový podklad

§ 434, vyměřiti jest trest od 1 do 5 let a je-li tu skutkový podklad § 435 tr. z. voj., místo má trest žaláře 10—15 let;

ad 3. žalář od 1 do 5 let, při vzdoru smrt zastřelením;

ad 4. žalář od 1 do 5 let, po případě těžký žalář do 10 let;

ad 5, 6, 7. žalář od 6 měsíců do 5 let.

III. Přečiny proti kázni a řádu.

§ 269 tr. z. voj. vypočítává 8 případů, ve kterých spáchán jest tento vojenský přečin a to: nenastoupí-li kdo přisouzený trest vězení, vznese-li kdo neoprávněnou stížnost, jedná-li kdo proti rozkazům svého představeného, kořistí-li neoprávněným způsobem osoby vojenské, kteréž nejsou vázány válečnými články, nýbrž zvláštními předpisy, chodí-li kdo po neobyčejných cestách v pevnosti, kasáren atd., avšak v době, kdy není nepřítel na blízku, opustí-li kdo vojsko nebo prodlévá-li pozadu a brzy opět se dostaví, opije-li se kdo ve službě, ale nezpůsobí nijaké škody, konečně opije-li se kdo mimo službu, dělá-li dluhy, v noci se toulá, a byl-li pachatel již dvakráte cestou disciplinární potrestán pro některý z těchto tří přečinů. Trest jest vězení 8denní, po případě 3—6měsíční. Jakožto zostření nastupuje při poddůstojnících degradace, při důstojnících propuštění z vojska (§§ 269 a 270 trest. zák. voj.).

Rvačky (§§ 143 a 157 tr. z.).

I. Pojem.

Rvačkou rozumí se srážka vzniknuvší z kterékoli příčiny mezi dvěma nebo více osobami. Rvačka sama o sobě bez ohledu k následkům svým není činností trestnou dle zák. trest., může však ovšem činnost jednotlivého rvače za okolností spadat jakožto činnost osobní bezpečnost ohrožující pod ustanovení § 431 tr. z. Utrpí-li však při rvačce někdo lehké poškození tak, že poškození to alespoň viditelné známky a následky vyvolalo, dopouští se přestupku dle § 411 tr. z. nikoli každý účastník rvačky, nýbrž jedině ten, kdo poškození ono způsobil (rozh. kas. dv. ze dne 18. listopadu 1886 č. sb. 987).

II. Trest na tento přestupek řídí se dle nebezpečnosti a potměšilosti skutku, dle častého opakování, jako při rváčích ze zvyku, dle velikosti způsobeného poškození a dle vlastností osoby, již ublíženo bylo; nastupuje tu trest vězení od 3 dnů do 6 měsíců (§ 412 tr. z.). Byl-li však někdo při bitce nějaké nebo při týrání podniknutém proti jedné osobě nebo proti několika osobám ve společném úmyslu buďto současně nebo aspoň bez delšího přerušení (rozh. kas. dv. ze dne 10. prosince 1883 č. sb. 601 a ze dne 16. března 1886 č. sb. 889) zabit nebo jemu těžce na těle ublíženo (§ 152 tr. z.), a nedá se zjistiti, kdo mu smrtelně ublížil nebo těžce na těle ho poškodil, nebo byl-li některý z těchto výsledků toliko výslednicí všech poškození nebo týrání, dopouští se ti všichni, kdož vložili ruku na zabitého nebo ztýraného (sem náleží též případ, když by se za týraným protivníkem na útěku střílelo, nál. ze dne 30. dubna 1886 č. sb. 914), zločinu těžkého poškození na těle a podléhají trestu žaláře od 6 měsíců do jednoho roku, v případě zabití pak nastupuje trest žaláře od 1—5 let (§§ 143 a 157 tr. z.).

III. Vojenský trestní zákon a zák. trestní pro Bosnu a Hercegovinu.

Tatáž ustanovení obsahuje i voj. trest. zákonník (§§ 422, 436, 680, 681) a trest. zák. pro Bosnu a Hercegovinu (§§ 219, 233, 405 a 406);